

Ene pot nat

Ruud De Ridder & Nicole Laurent

ALMO TONEELMANUSCRIPT

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel. 03/260.68.16/17
bestellingen@almo.be

Personages.

CHRIS

Nicole Laurent

BOB

Ruud De Ridder

WENNEKE

Anke Frédérick

MEREL

Myriam Vischschoonmaker

PIET

Firmin Troukens

LEESEXEMPLAAR
frank.lambrecht1@telenet.be

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van
AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel : 03/260.68.16
Fax : 03/216.95.32
E-mail : bestellingen@almo.be
www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

EERSTE DEEL.

EERSTE BEDRIJF

(AVOND

BOB EN CHRIS ZITTEN IN ZETELS.

ZE HEBBEN EEN KOPJE KOFFIE VOOR ZICH STAAN

ZE LEZEN BEIDEN EEN BOEK.)

(NA EEN LANGE STILTE)

BOB.

Ik denk dat het misschien beter is dat we deze weekend naar de ardennen gaan in plaats van naar de zee....

CHRIS.

(BARST LOS)

Gij denkt !! Gij denkt !!

Gij denkt altijd hé Bob !! Gij denkt al 29 jaar.

En ik ben het beu, Bob !! Ik ben het beu. Ik ben het muug !! Ik ben het zo muug om altijd maar Uw goesting te doen !!

(KORTE STILTE)

BOB.

Ik wou alleen maar zeggen...

CHRIS.

Gij wou alleen maar zeggen !!

Alleen maar zeggen!!! Gij zegt al 29 jaar "alleen maar". En ik ben dat BEU Bob !! Ik ben dat KOTS-BEUUU !!

(KORTE STILTE)

BOB.

Ik vind...

CHRIS.

Gij vindt!! Gij vindt!! Gij vindt al 29 jaar !!

Maar ik zoek al 29 jaar. Gij vindt en ik zoek.

Ik zoek, ik zoek, ik zoek overal. Overal heb ik gezocht. Ik zoek hier ik zoek daar, MAAR IK VIND HET NIET !!!

BOB.

Luistert...

CHRIS.

Ik luister al 29 jaar en al wat ik te horen krijg is : IK. Uit uwe mond komt alleen maar: IK.

Ik dit. Ik dat ! Ik vind, Ik denk, Ik wil, Ik gaan. Ik ,ik ik.

En ik ben dat beu Bob.

Buiten die eerste, twee, drie, vier jaar.

Zouden het er vier zijn ?? Oké, neemt nu vier. Buiten die eerste vier jaar van ons huwelijk, hedde gij enkel en alleen maar gedacht aan : ik.

Aan uw eigen. En sorry dat het er nu zo ineens allemaal uitkomt Bob. Sorry dat ik het nu zo allemaal vlak in uw gezicht zeg. En ik weet dat ik luider spreek dan gewoonlijk. En ik weet dat ge zult zeggen dat ik over mijn toeren draai dat ik in plaats van een half pilleke een heel pilleke moet nemen... Maar het moet gezegd worden Bob. Het is absoluut nodig dat het uitgesproken wordt. Gij zijt ne vreselijke, verschrikkelijke egoïst en ik heb dat allemaal veel te lang over mij laten gaan. En dat is vanaf nu gedaan Bob.

ik kan er niet meer tegen, ik kan het niet meer aan! Ik had dezen discours al veel eerder moeten houden. Ik had niet zolang over mij moeten laten lopen. Ik had jaren geleden moeten zeggen als gij weer eens bezig waart met ik heb goesting in

dit, en ik drink die wijn geire en ik wil naar daar op reis, ik en ik wil die film zien...

toen had ik moeten zeggen : en ik dan ?? Waar sta ik ? Wat met ik ?? Wat met mij ??

Hedde gij daar eigenlijk ooit bij stil gestaan dat kik er ook was ??

Hedde gij ooit gedacht, nu hebben wij al jaren een abonnement op de voetbal zou ons Christiane dat nu wel plezant vinden die voetbal ??

BOB.

Vindt ge dat niet plezant ??

CHRIS.

Ik vind het verschrikkelijk. Ik haat voetbal.

BOB.

Toen wij trouwden wist ge toch dat kik voetbal speelde.

CHRIS.

Maar ik wist niet dat gij bij drie ploegen speelde : maandagavond training op het veld, dinsdagavond training bij de zaalvoetbal, donderdag training bij de zaalvoetbal, vrijdagavond match'ke spelen in de zaal, zaterdagmiddag bij een vriendenploeg voor 't plezier en zondagmiddag de belangrijkste match match op het veld.

BOB.

Woensdagavond was er geene voetbal

CHRIS.

Nee, maar dan zagen we naar de voetbal op den TV.

BOB.

Voetbal is mijn hobby iedereen heeft toch een hobby

CHRIS.

Da's zeker, da's heel just. Weet ge wat mijn hobby was : voetbalkledij wassen.. Hedde gij er ooit bij stilgestaan hoeveel tennies dat kik voor uwe voetbal gewassen heb ?? Hoeveel paar slijksokken, hoeveel: naar zuur zweet stinkende hemdjes ?? Bergen !! Bergen wasgoed.

Ik dacht eerst: dat is voor een paar jaar, hij zal daar wil mee stoppen. Maar neeje, Bob ging dan nog bij een caféploeg en daarna bij de veteranen sjotten.

Ik was zo gelukkig, toen ze mij in 't moederhuis kwamen zeggen : madame u hebt een dochter. Ik dacht godzijdank. Geene zoon ,geenen tweede sjotter. Maar ook dat hedde naar uw hand gezet hé Bob want ons Wenneke ging bij de vrouwenvoetbal. Terug nen berg was voor moeder. En dan elke zaterdagavond naar een match gaan zien en wie zat er thuis alleen ?

BOB.

Ik heb u toch niet verplicht om thuis te blijven !

CHRIS.

Nee ge hebt me niet verplicht, maar wat kon ik doen ? Ik was zot van salondansen, vooral van den tango.

BOB.

Ik heb nooit gezegd dat ge geenen tango mocht gaan dansen.

CHRIS.

Nee dat hedde niet gezegd, maar 'k weet niet of dat ge dat weet : voor nen tango te dansen moete met twee zijn.

BOB.

Dan konde toch nen anderen dans kiezen.

CHRIS.

Alle Salondansen doede met twee

BOB.

En was er dan niemand te vinden die met u wou gaan dansen.

CHRIS.

Ik dans niet met andere mannen en zeker geenen tango. Nen tango is de meest viriele dans.

BOB.

Dat is mijn schuld toch niet. Ik heb u nooit verboden om met nen andere man te dansen.

CHRIS.

Maar ik deed dat niet. Maar dat is vanaf vandaag gedaan.

BOB.

Dat vind ik nu wel straf dat ge daar nu over begint ik gaan al vijf jaar niet meer naar de voetbal.

CHRIS.

Nu eerst dringt het tot mij door dat ik al die jaren van mijn leven nooit heb gedaan wat ik eigenlijk wou doen.

BOB.

Amaai da's triestig.

CHRIS.

Dat kunt ge niet geloven. Daar zijn geen woorden voor. Maar vorige week na het eten ging ik mijn tanden poetsen en ik zag in de spiegel en ik dacht : het is gedaan...

BOB.

Ik koop een lief gebit !!

CHRIS.

Neeje : Het is gedaan met ons.

BOB.

Met ons ??

CHRIS.

Ja Bob met ons. Ik ga weg bij U.

BOB.

Als ge vindt dat ge dat moet doen, dan moete dat doen Chrisje.

(NEEMT BOEK EN LEEST VERDER)

En wanneer komt ge dan terug ??

CHRIS.

Niet meer. Ik ga hier weg Bob, we gaan uiteen.

BOB.

Allez gij.

CHRIS.

Dat is het beste voor mij.

BOB.

Maar niet voor mij. Ik wil zeggen, hoe moet ik dat dan allemaal doen.

CHRIS.

Watte allemaal.

BOB.

De dingen hier in huis die jij doet.

CHRIS.

Ge wilt zeggen : alles.

BOB.

Hoe alles ??

CHRIS.

Alles, ik doen hier alles. Wassen, plassen, koken, 's morgens naar den bakker gaan, 's zondags pistoleekes halen, naar den delhaize gaan, naar den brouwer, bakken drank aansleuren, de betalingen naar de bank, de overschrijvingen, postzegels halen op de post, de kerst en nieuwjaarskaartjes schrijven, de vuilbakken buiten zetten, gazetten bijeenbinden, het gras afrijden, onkruid uittrekken, bloemekes planten, korrels tegen de slakken strooien, mollen vangen, wespennesten vernietigen, lusters hangen, gaten boren, pluggen steken, krammen indraaien, kaders ophangen, verstopte wc ontstoppen,

BOB.

Stopt ermee ik zijn steendood.

CHRIS.

Dat zijn kik alle dagen en dat ben ik beuuuuuu.

(STILTE)

BOB.

*(IS ECHT ONDER DE INDRUK.
NEEMT EEN DIEPE ADEMTEUG)*

Ik eum...ik eum... wat ik nu gaan zeggen zal belachelijk klinken Chris, maar eum...ik zijn onder den indruk... ik ben beschaamd.

CHRIS.

Kom zenne.

BOB.

Nee echt ik zwans niet, ik heb daar nooit bij stilgestaan. Eigenlijk doen kik ik hier niks.

CHRIS.

Mijn eigen schuld, ik had het u maar niet moeten gewoon maken.

BOB.

Dat is het 'm just ik ben het nu zo gewoon, als jij weggaat... Ik weet niet goed hoe dat ik dat allemaal moet doen. Laat ge voor alles een handleiding achter ?

CHRIS.

Als ge iets niet begrijpt: het vaatwasmachien, de microgolf, het strijkijzer, kunt ge kunt mij bellen en als het mij uitkomt... en ik ben vrij... kom ik nog wel eens langs.

BOB.

Dus ge meent het.

CHRIS.

(ZACHT)

Ja Bob. Ik vroeg aan mijn spiegelbeeld. Stelt dat ik nu zou sterven...

BOB.

Allez toe, ik kan daar niet goed tegen.

CHRIS.

Nee natuurlijk niet, want we willen allemaal oud worden, maar stelt nu dat ik nu zou sterven en vlak voor mijn dood zouden ze vragen : zijt ge klaar, zedde met alles in het reine, kunt ge gaan als nen tevreden mens ?? En mijne spiegel zei : neen. En daar ga ik nu werk van maken Bob. Er voor zorgen dat als morgen, of volgende week of wanneer ook, mijn laatste uur geslagen is, dat ik hier gelukkig kan vertrekken en niet onvoldaan, niet vol onvervulde dromen, niet met het gevoel van : had-ik-da-maar-gedaan. Ik wil niet sterven zonder... zonder...

(KLEINE STILTE)

BOB.

(ZACHT)

...zonder den tango gedanst te hebben !

CHRIS.

(ZACHT)

Just.

BOB.

(ZUCHT)

Dat ik nu just twee linkse voeten moest hebben.!

CHRIS.

(LACHT)

Dat heeft niks met uw voeten te maken schat. Dat heeft te maken met ik, ik en ik.

BOB.

En dat kik mij daar nooit bewust van zijn geweest. En dat gij mij daar nooit iets van gezegd hebt.

CHRIS.

Ik zal U te geire gezien hebben. Maar dat is nu over.

BOB.

En wanneer denkt ge...

CHRIS.

Volgende week.

BOB.

Zo rap al !! Hebt ge al nen andere woonst ??

CHRIS.

Dat zal niet te lang duren.

BOB.

Denkte gij dat ge als ge alleen gaat wonen dat ge dan **niet** zult moeten wassen en plassen en koken en de vuilbakken buiten zetten en lusters hangen...

CHRIS.

Natuurlijk wel. Maar als ge alleen leeft weet ge dat. Als ge samen leeft hoopt ge dat er zoiets is als takenverdeling. Zeker als ge samen werkt.

Gij komt thuis van uw werk en ge zet u in de zetel met uw gazet. Ik kom thuis van mijn werk en ik kan opnieuw beginnen.

BOB.

Sorry.

CHRIS.

Meende dat ?

BOB.

Dat meen ik. Sorry.

CHRIS

Ik ook sorry bob, maar het is beter zo.

BOB.

In alle vriendschap ??

CHRIS.

Waarom niet.

(ZE OMARMEN MEKAAR)

WENNEKE.

KOMT PLOTS LANGS VOORDEUR BINNEN.

ZE HEEFT EEN REISZAKKEN BIJ)

Dat is toch echt fantastisch.

Ge komt na 2 jaar thuis en het eerste beeld dat ge ziet is uw ouders in een liefdevolle omarming.

(CHRIS EN BOB WETEN NIET GOED WAT ZEGGEN

MAAR BLIJVEN WEL OMARMD STAAN)

(ZE GAAT OPGEWONDEN VERDER)

En ?? Verschiet niet ?? Ik ben een maand vroeger thuis. En wette waarom. Ge gelooft het nooit en toch is het zo: ik gaan trouwen !!!

(NOG STEEDS STAAN BOB EN CHRIS OMARMD)

Ik ga trouwen en wel zo rap mogelijk !! Ik heb hem gevonden !! Hij is het !! Geenen twijfel mogelijk !! De man van mijn dromen, de man van mijn leven. Echt waar !! Ik weet het !! Ik voel het, hij maakt mij zo gelukkig. Ik heb gevonden wat dat golle al heel olle leven hebt !!

BOB.

Trouwen ?? Amaai dat is eum... allez seg.

CHRIS.

Maar schatteke toch...

BOB.

(BOB WIL OPENHARTIG OVER SCHEIDING PRATEN)

Wenneke, de mama en ik...

CHRIS.

(ERG SNEL)

WIL NIET DAT HET UITGESPROKEN WORDT)

... zijn heel blij. Hé Papa ?? Wij zijn héél, héél blij.

(GAAT INTUSSEN NAAR WENNEKE EN OMARMT HAAR)

Ontzettend blij, mijn lief klein schatteke.

Is hij erbij ??

WENNEKE.

Nee,nee, hij zit nog in Peru.

BOB.

In Peru ??

CHRIS.

In Peru ??

BOB.

Wij hebben toch geen Blauwhelmen in Peru ??

WENNEKE.

Het is dien blauwhelm niet.

CHRIS.

Hoe en ge schreef in uwen brief dat ge tot over uw oren verliefd waart op nen blauwhelm, hoe heette hij ook weer.

WENNEKE.

Wim ?? Dat was in Libanon. Deze heet Tim.

CHRIS.

Welke kleur van helm draagt die dan ??

WENNEKE.

Tim draagt geen helm. Wim droeg nen helm maar Tim is totaal anders dan Wim.

BOB.

Wim en Tim het scheelt nochtans maar 1 letter.

WENNEKE.

(ONDEUGEND)

Het scheelt heel wat meer.

CHRIS.

Ge ziet er schitterend uit, ge straalt mijn schatteke.

(KUST HAAR)

Papa zegt nu ook eens iets.

BOB.

Natuurlijk straalt ze. Kom eens hier... twee jaar weg van huis, dat moogt ge ons niet meer aandoen

(OMARMT HAAR)

WENNEKE.

Tim komt binnen twee maanden naar België en dan trouwen we direkt.

CHRIS.

Fantastisch !!! Ik ben zo blij voor U.

BOB.

Wat doet em eigenlijk in Peru, Wim.

WENNEKE.

Tim.

BOB.

Tim.

WENNEKE.

Hij is dokter bij artsen zonder grenzen.

BOB.

Nen dokter ?? En ge zijt zeker dat ge met hem wilt trouwen.

WENNEKE.

200%

WENNEKE.

Is hij even oud of ouder ??

WENNEKE.

Drie jaar jonger

CHRIS.

Hebt ge geen fotoke ??

WENNEKE.

In één van mijn zakken beneden.

BOB.

Allez seg ik draag altijd een fotoke van uw mama in mijn portefeuille.

(BLIKKEN CHRIS EN BOB)

WENNEKE.

Wacht ik haal het efkens.

(ZE VERLAAT DE KAMER)

BOB.

We moeten het haar zeggen dat we uiteen gaan.

CHRIS.

Waarom ??

BOB.

Waarom nu ?? Ze zal er zowiezo toch wel achterkomen.

CHRIS.

Jamaar zouden we niet beter wachten.

BOB.

Tot wanneer dan ??

CHRIS.

We gaan haar ongelukkig maken en ze is nu zo gelukkig.

BOB.

Met Wim.

CHRIS.

Tim.

BOB.

Tim.

CHRIS.

Als we nu eens wachten tot na hunnen trouw.

BOB.

Dan zijn we niet eerlijk tegen haar

CHRIS.

En dan ???

BOB.

Ik vind dat we het moeten zeggen.

CHRIS.

Gij vindt, gij vindt. Hoorde het nu. En zo is dat al heel ons leven.

WENNEKE.

(KOMT STRALEND KAMER BINNEN)

Hiersè en zegt nu niet dat het geene knappe is hé.

CHRIS.

Amaai, amaaï wat ne knappen dokter. Amaai seg...

WENNEKE.

't één en 't ander hé...

CHRIS.

Amaai, schatteke... en dat is ne lieve, dat ziede zo.. Papa, zie !!

BOB.

Ja hij mag er zijn.

CHRIS.

Ik vind dat hij veel weg heeft van Brad Pitt.

WENNEKE.

Ja, hé. Hij is het helemaal hé papa.

BOB.

Mij doet hem denken aan Jo De Poortere

CHRIS.

Allez wat zegde gij nu !!

BOB.

Ge zijt toch zeker dat em Hetero is.

CHRIS.

Bob !!!

WENNEKE.

(SPEELS)

Daar moet ge niet aan twijfelen.

BOB.

Ha ge hebt dus al doktooreke gespeeld

CHRIS.

In ieder geval op wie dat em ook trekt, gij straalt en dat is het voornaamste

WENNEKE.

En ik weet dat wij super gelukkig gaan worden, just gelijk als golle.

*(BOB EN CHRIS TREKKEN BEDENKELIJK GEZICHT
NAAR MEKAAR)*

(WENNEKE HEEFT DAT GEZIEN)

Wat is er ??

CHRIS.

Niks, niks schatteke.

BOB.

Jawel Chris er is wel iets.

*(HIJ LEGT ZIJN ARM TEDER OM DE SCHOUDER
VAN CHRIS)*

Mama en ik gaan uiteen schatteke.

WENNEKE.

Hoe ??

BOB.

Hoe ? In alle vriendschap.

CHRIS.

Zonder ruzie.

WENNEKE.

Uiteen, dat kan niet.

CHRIS.

Jawel, jawel..

WENNEKE.

En waarom ?? Zonder ruzie zegt ge in alle vriendschap. Waarom dan ??

CHRIS.

Dat is ... moeilijk om uit te leggen.

BOB.

Ja. Het heeft te maken met, wespennesten,
pistoleekes halen en W.C's ontstoppen.

WENNEKE.

En het is definitief of is het...

CHRIS.

Nee,nee definitief.

WENNEKE.

Is er iemand anders ?

BOB.

Bij mij niet.

CHRIS.

Bij mij ook niet.

WENNEKE.

Allez seg.

(KORTE STILTE)

Maar kunt ge dat dan niet uitstellen tot na mijnen trouw.

(BOB EN CHRIS BEKIJKEN MEKAAR)

Wat zijn nu twee maanden.

(STILTE)

Ik ben super gelukkig, binnen twee maanden komt er nen dag die nooit niet meer terugkomt. Laat dan alles nog efkens zo blijven.

BOB.

Naar mij moet ge niet zien, uw moeder wilt weg.

CHRIS.

Dat is gemakkelijk hé.

WENNEKE.

Ge kunt me dat niet weigeren mama.

CHRIS.

(OPRECHT GEMEEND)

Nee, dat kan ik niet.

(OMHELZING)

WENNEKE.

Merci mama.

Want ziet ge, ik wil de ouders van Tim zo rap mogelijk leren kennen. Is het goed dat ik hun bel om eens kennis te maken en dingen voor den trouw te bespreken.

CHRIS.

Ja natuurlijk.

WENNEKE.

Ok. ik vertel niks aan Tim over olle scheiding en zijn ouders moeten dat ook niet weten.

BOB.

Maar waarom niet. Dat is toch geen misdaad

WENNEKE.

Ik zou het liever niet hebben, het zet zo ne stempel op alles zo nen domper, vinde niet ??

CHRIS.

Ge hebt gelijk.

WENNEKE.

En als ge dan toch wacht tot na mijnen trouw komt misschien alles nog terug goed.

WENNEKE.

(ZE VERLAAT MET GSM DE KAMER)

CHRIS.

Ons dochterke gaat trouwen Bob.

BOB.

En wij gaan scheiden.

CHRIS.

Niet te geloven, niet te geloven.

BOB.

Ik hoop dat ze minstens 29 gelukkig mogen zijn.

CHRIS.

Wat vond ge van die foto.

BOB.

Van Wim ??

CHRIS.

Tim !

BOB.

Tim !

Golle vond dat em op Brad Pitt trekt.

CHRIS.

Ik vind het ne knappe gast maar hij heeft helemaal geene kop voor nen dokter.

BOB.

Hoe ziet nen dokter er dan uit ?

CHRIS.

Anders als hij. Niet zo knap.

BOB.

Dokters zijn door den band toch knap.

CHRIS.

Sommige ja, maar die zijn niet te betrouwen
Op nen te knappen dokter worden patiënten verliefd.

BOB.

En hij kent dan nog geen grenzen.

CHRIS.

Ge trek het in het belachelijk maar ik meen dat.
Als gij nen dokter zou zijn zou ik nooit met u getrouwd zijn. Ik zou konstant schrik hebben gehad dat ge mij bedroog.

BOB.

Dus ge vindt mij knap.

CHRIS.

Vroeger ja.

*(BOB GLIMLACHT MELANCHOLISCH
DAN GAAT HIJ RICHTING VOORDEUR)*

CHRIS.

Wat gaat ge doen ??

BOB.

Ik gaan de vuilbakken buiten zetten.

CHRIS.

Maar ge komt toch om alles wat onder ons te bespreken overons Wenneke haar trouwfeest.

BOB.

Natuurlijk, ik wil een schoon trouwfeest en als openingsdans wil ik nen tango.
We hebben twee maanden om hem te leren.

BLACK OUT.

TWEEDE BEDRIJF

Scene 1.

(ENKELE DAGEN LATER)
(WENNEKE IS IN DE KAMER EN PLAATST
KOPJES KOFFIE OP SALONTAFEL

(KIJKT OP HAAR KLOK)
(ROEPT DAN RICHTING BADKAMER)

WENNEKE.

Het is 3 uur, ze kunnen er direkt zijn.

BOB.

(OP IN BADJAS)

WENNEKE.

Dat meent ge niet, ze kunnen dus wel elke minuut bellen.

BOB.

Ik weet het.

WENNEKE.

Gade gij die mensen zo ontvangen ?

BOB.

Ik kan niet in de badkamer uw moeder zit er nog altijd in.

WENNEKE.

Moete gij nog in bad ??

BOB.

Natuurlijk niet. Ik ben helemaal klaar, geschoren en al.

WENNEKE.

Kleed u dan aan.

BOB.

Daar heb ik uw moeder voor nodig.

WENNEKE.

Papa! ge kunt u toch wel zelf aankleden.

BOB.

Dat wel, maar ik weet niet welk hemd bij welke das past en welk kostuum enzo..
Gewoonlijk legt de mama dat allemaal klaar voor mij, maar nu doet ze dat niet meer.

(MAAKT ZUCHTEND EEN BEDENKING)

Ik ga haar echt missen.

WENNEKE.

ze heeft u rot verwend.

BOB.

Natuurlijk, maar dat is toch mijn schuld niet.

Ik heb dat niet gevraagd. Zij heeft dat 29 jaar gedaan en nu is ze dat beu. Oké daar kan ik inkomen. Maar wie zit er nu met problemen : ikke hé.

WENNEKE.

Ik vind dat heel erg maar mijne kop staat daar nu niet naar.

BOB.

Dat neem ik aan.

WENNEKE.

Ik ben zo zenuwachtig als een huis.

BOB.

Gij kent die mensen ook niet ?

WENNEKE.

Ha nee, ik heb ze nog nooit gezien zelfs niet op foto.

CHRIS.

*(KOMT BINNEN HELEMAAL OPGEKLEED OM TE
ONTVANGEN. MERKT BOB.)*

Allez Bob, dat kan nu niet.

BOB.

Ik weet niet wat ik moet aandoen.

CHRIS.

Hoe is dat nu mogelijk.

Doet dat cognac kleurig kostuum aan, blauw hemd, gele das, en bruine daim schoenen.

BOB.

Oké.

CHRIS.

En nen bruine riem geen zwarte.

BOB.

o.k.

WENNEKE.

dat kan toch niet dat golle uiteen gaat. Papa loopt totaal verloren. Binnen de korste keren slaapt hij in de goot.

CHRIS.

In de goot ?? Dan zal hij eerst naar mij bellen om ze te komen uitkeren.

WENNEKE.

Ik begrijp niet dat ge daar grapjes over maakt.

Ik laat het nu niet zien maar ik ben daar dus echt totaal door gechoqueerd.

CHRIS.

Ge overdrijft.

WENNEKE.

Ik heb er al twee nachten niet van kunnen slapen.

CHRIS.

Dat meende niet.

WENNEKE.

Het is toch logisch. ik vertrek twee jaar geleden en alles is nog koek en ei, geen vuiltje aan de lucht.

CHRIS.

Omdat kik altijd zweeg en, nooit zei waar het eigenlijk verkeerd zat in mijn ogen.

WENNEKE.

Dat is dan heel stoem hé ma.

CHRIS.

Dat weet ik, dat besef ik heel goed. Maar ik kan de klok niet terugdraaien.

(BEL)

WENNEKE.

Ja, lap. Het moest er eens van komen !!

(GAAT NAAR PARLOFOON)

Jaa. (---) Oké.

(DUWT OP DEUROPENER)

Verdomme ik ben zenuwachtig.

CHRIS.

Ik ook, ik ook.

WENNEKE.

Wat zou kik nu zeggen ?? Ik ken hun niet dus : dag pa, dag ma... dat gaat toch niet.

CHRIS.

Ha nee.

WENNEKE.

Wat moet ik dan zeggen ?

CHRIS.

Dag madame dag meneer.

Het is toch ne man en een vrouw ?

WENNEKE.

Zijn ouders hé ma.

CHRIS.

Ja ja maar : zijn ouders kunnen ook twee mannen zijn hé of twee vrouwen.

WENNEKE.

MOEDER !!!

CHRIS.

Noemt ze bij hunne voornaam.

WENNEKE.

Ik ken alleen maar hunnen achternaam.

CHRIS.

En hoe is die ??

WENNEKE.

Vindevogel.

(ZOEMER APPARTEMENT)

En denkt eraan hé ma, geen woord over olle scheiding hé !!!

(GAAT OPENMAKEN)

Hallo... eum dag eum.. ik ben Wenneke, aangenaam.

*(DE OUDERS VAN TIM ZIJN HELEMAAL NIET
OPGEKLEED. ZE ZIJN HEEL NONCHALANT
VRIJETIJD GEKLEED)*

PIET.

Ik ben de vader van Tim

MEREL.

En ik ben de moeder.

WENNEKE.

Aangenaam.

Dees is mijn mama

PIET.

Dag madame

CHRIS.

Laat ons niet madammen en meneeren alstublieft
ik ben Christiane sommigen zeggen Chris.

PIET.

Ik ben Piet en iedereen zegt Piet

MEREL.

En ik ben Merel.

CHRIS.

Piet en Merel Vindevogel... amaaai da's een heel volière.

(TRACHT HET WEG TE LACHEN)

WENNEKE.

Hahahahaha, da's ons mama hé.

*(MEREL EN CHRISTIANE BEKIJKEN MEKAAR
INDRINGEND)*

Gaat toch zitten.

*(PIET ZET ZICH MAAR MEREL EN CHRISTIANE
BLIJVEN MEKAAR STRAK IN DE OGEN BEKIJKEN)*

WENNEKE.

Ma ???

PIET.

Merel ???

*(BEIDE VROUWEN KOMEN NU LOS VAN MEKAAR.
EN GAAN ZITTEN
MAAR ZE BLIJVEN MEKAAR AANSTAREN*

WENNEKE.

Dat is nu wel heel ongewoon dat we mekaar zo leren kennen, hé maar ja... dat kan nu niet anders.

PIET.

*(VOELT ZICH ONGEMAKKELIJK KEERT EN DRAAIT
OP DE ZETEL)*

Ik ga rechtdoor, eerlijk zijn : ik vind dat dus heel vervelend, allez ja.

*(ZOEKT STEUN BIJ ZIJN VROUW, DIE NOG STEEDS
OOG IN OOG ZIT MET CHRIS)*

WENNEKE.

Hoe bedoelt ge ?

PIET.

Allez ja. Gewoonlijk stelt de zoon zijn toekomstige voor aan zijn ouders. Maar nu zitten wij hier zo gelijk nen hoop vreemden bijeen, allez ja...

WENNEKE.

We konden nu toch moeilijk 2 maanden wachten tot Tim hier is.

PIET.

Nee,nee. Allez ja, ik weet niet. Het is zo... ik weet niet goed over wa klappen, verstaat ge.

(TOT MEREL)

Zegt nu toch ook eens iets Merel.

MEREL.

(VERSTROOID)

Hé ? watte ??

PIET.

Awel ik zeg just dat het niet gemakkelijk is omdat wij weten tenslotte niks over U hé Penneke

WENNEKE.

Wenneke.

PIET.

Wenneke. Want ik zei daarstraks nog hé schat

*(KIJKT IN RICHTING MEREL EN ZIET
DAT ZE WEER ZIT TE STAREN NAAR CHRIS)*

*(HIJ VINDT DAT VREEMD EN GENANT.
LACHT VERONTSCHULDIGEND FLAUW NAAR WENNEKE)*

WENNEKE.

*(ZIJ VINDT HET EVEN GENANT DAT HAAR MOEDER
MEREL ZIT AAN TE STAREN)*

Maaaaa !!!

CHRIS.

Hé ? Watte ??

WENNEKE.

Ge neemt geen deel aan het gesprek.

CHRIS.

Hé ? Jawel, jawel. Eum waar waren we gebleven ?? iedereen koffie ??

(IEDEREEN STEMT IN)

CHRIS.

(GAAT NAAR KEUKEN)

BOB.

*(KOMT OP DAT MOMENT BINNEN.)
HIJ IS OOK ERG VERZORGD EN OPGEKLEED*

Goedemiddag.

CHRIS.

(TUSSEN HAAR TANDEN TOT BOB)

Dees gelooft ge nooit zenne.

(ZE GAAT NAAR KEUKEN KOFFIE HALEN.)

BOB.

Goeiemiddag, ik ben Bob de man van Christianne de papa van Wenneke.

WENNEKE.

Dit is Piet

BOB.

De papa van Wim.

WENNEKE.

Tim.

BOB.

Tim.

Dag Piet.

PIET.

Dag Bob.

WENNEKE.

En dees is de ma van Tim, Merel.

BOB.

(BEKIJKT HAAR EN VERKRAMPT)

MEREL.

(ZE DURFT HEM HAAST NIET IN DE OGEN KIJKEN)

Dag Bob.

BOB.

Dag Merel.

(STILTE)

Ekskuzeer ik ga wat op mijn bed liggen.

WENNEKE.

Pa, dat meende toch niet.

BOB.

Ik voel me wat draaierig.

PIET.

Drinkt een tas koffie, allez ja. Dan gaat dat over. Of drinkt ge geene koffie voor uwen tikker ??

BOB.

Ik heb niks aan mijnen tikker. Gij wel.

PIET.

Neeje.

BOB.

Waarom begint ge daar dan over.

PIET.

Omdat veel koffie slecht is voor den tikker. Maar als ge niks aan uwen tikker hebt. Ambetant zenne, allez ja dat hoorde wel hé ik weet echt niet wat zeggen.

WENNEKE.

Pa ge blijft toch kennismaken.

BOB.

Eum... ja ja uiteraard, ik ben alleen wat draaierig.

PIET.

Ik heb daar soms ook last van maar Merel heeft daar pillekes voor. Hedde ze niet bij Merel ??

(ZE REAGEERT NIET)

Merel !!!

MEREL.

Hé ? Watte ??

PIET.

Die pillekes die ik neem en die gij ook neemt tegen draaierigheid.

MEREL.

Ja ? Heel goed. Instant, zo voor op uw tong te laten smelten.

PIET.

Hedde ze bij ??

MEREL.

Het minste dat ge draaierig zijt helpt het.

PIET.

Hedde ze bij ??

MEREL.

Maar nooit meer dan zes per dag

PIET.

Hedde ze bij ??

MEREL.

Watte ??

PIET.

Die pilleskes tegen draaierigheid.

MEREL.

Nee die zitten in mijn ander chacoche.

PIET.

Ge moet die altijd bij hebben, hoe dikwijls zeg ik nu dat ge alles van de één chacoche in de ander moet overladen, allez ja..

BOB.

Het is al wat beter.

WENNEKE.

Ik zou morgen toch maar eens naar den dokter gaan.

PIET.

Ik zou zeggen laat onzen Tim er eens naar zien, maar ja da's nogal ver he Peroe.

CHRIS.

Hier ben ik met de koffie.

BOB.

(WIL IETS ZEGGEN OVER MEREL)

Chris...

CHRIS.

Ik weet het Bob, ik weet het.

(ZE SCHENKT KOFFIE IN)

WENNEKE.

Allez het ijs is nu zowat gebroken... eum...

Ma, pa... Merel, Piet... ik heb Tim leren kennen in Peru, meer bepaald Cusco. dat ligt niet ver van Lima, de hoofdstad, een klein 400 km.

PIET.

Niet ver zegt ze.

WENNEKE.

Kende cusco niet ??

PIET.

Neeje.

BOB.

Cusco ?? Daar ligt Machu Picchu, één van de prachtigste Inca Plateau's, uitgeroepen tot één van de nief wereldwonderen

PIET.

Amaai seg, zelfs als gij draaierig zijt werkt uw platte kaas nog.

WENNEKE.

In cusco werkte hij in een plaatselijk ziekenhuis en daarna werd hij verplaatst van cusco naar pisco

BOB.

En daar' is 't dan gebeurd, in Pisco

PIET.

Wahahahahaha da's een goei, gij zijt ne geestige Bob.

BOB.

Ja dat zeggen ze wel meer?

CHRIS.

(TOT MEREL)

Weet Piet van ...

MEREL.

(KNIKT ONTKENNEND)

WENNEKE.

Ma wat is er nu toch ?

CHRIS.

Nikske, nikske. Eum...allez over waar gingen we het nu hebben.

WENNEKE.

Over onzen trouw hé ma.

CHRIS.

Just ja. En daar zedde zeker van, dat gaat door.

WENNEKE.

Natuurlijk, hoe doede gij nu ??

CHRIS.
Nee,nee.

BOB.

Bon als ik ook iets mag zeggen. Ik zou geire een groot dansfeest hebben met een orkest en als openingsdans wil ik nen tango, die kik dan dans met mijn vrouw.

WENNEKE.

Nen openingsdans op een huwelijk danst dus wel de bruid met den bruidegom.

MEREL.

Maar onzen zoon kan niet dansen.

WENNEKE.

Dan leer ik hem dat wel.

MEREL.

...en zeker geen Tango.

WENNEKE.

Maar wie spreekt daar nu van ne Tango...

BOB.

Ikke.

WENNEKE.

Maar het is mijnen trouw hé pa. En wij doen den openingsdans.

Tim en ik hebben het daar al over gehad en wij hebben dus al beslist hoe dat wij trouwen.

CHRIS.

MET DE SCHRIK OM HET HART)

Toch niet in Machu Picchu.

WENNEKE.

Nee,nee, we trouwen hier en dan vertrekken we naar Afrika.

CHRIS.

Wablieft.

WENNEKE.

Naar Afrika, welk land just weet ik nog niet, dat moeten we nog uitzoeken, één waar hij aan de slag kan als dokter en ook één dat voor mij interessant is.

PIET.

Ha zo, wat is uw beroep dan Penneke ??

WENNEKE.

Wenneke

PIET.

Wenneke

WENNEKE.

Ik ben antropologe. Ik bezoek vreemde stammen, en maak daar verslagen over. Ik bestudeer de mens in zijn natuurlijke omgeving.

MEREL.

De mens in zijn natuurlijke omgeving.

PIET.

Komt dan maar eens een fotoke maken van mij in mijnen stamcafé.

MEREL.

ja daar zit em meer dan thuis.

PIET.

En, hoe komt dat denkt ge, hoe komt dat ??

MEREL.

Ja 't is klaar.

PIET.

jamaar neeje, als ge A zegt moet ge ook B zeggen hé.

MEREL.

Nu niet Piet.

PIET.

Ik zou niet weten waarom nu niet.

MEREL.

(GEGENEERD)

Omdat we hier zijn om kennis te maken en over den trouw te spreken

PIET.

Just daarom moeten ze toch weten dat wij uiteen gaan.

(ALGEMENE VERBIJSTERING)

WENNEKE.

Dat meende niet.

MEREL.

Na 29 jaar.

CHRIS.

Wablieft !!!

WENNEKE.

Dat is nu toch echt niet te geloven.

MEREL.

Wette wat ik te horen kreeg na 29 jaar :
ik ben het beu.

PIET.

Zo heb ik dat niet gezegd.

MEREL.

Nee, da's waar. Ge zei : ik ben het beuuuuuuu

CHRIS.

Allez seg.

MEREL.

Ik verschoot nogal zenne

BOB.

Ge zou voor minder .

WENNEKE.

Ik kan dees echt niet geloven.

PIET.

En pas oep ik zien haar nog altijd geire maar ik ben het inderdaad beu.

BOB.

Beu ?? Allez seg.. Beu.

PIET.

Beu dat ik na 29 jaar nog altijd moet wijken voor haren hond.

CHRIS.

Hedde golle nen hond van 29 jaar ??

PIET.

(TOT WENNEKE)

Meent ze dat nu, of watte ??

(TOT CHRIS)

Wij hebben altijd honden gehad, 29 jaar getrouwd en drie honden. Wij hadden eerst nen hond en dan een kind.

MEREL.

Omdat ik wou dat ons kind opgroeide met een huisdier.

PIET.

Ik was daar altijd tegen. Ik bedoel als ge een kind hebt, hebt ge uw handen toch meer dan vol zou ik zo denken, allez ja...

MEREL.

Gij hebt dat nooit gezegd dat gij tegen nen hond waart.

PIET.

Dat is wel waar!!

MEREL.

Dat is niet waar.

PIET.

Zeker weten.

MEREL.

Dat is het eerste dat ik daarvan hoor.

PIET.

Dan zedde gij doof !!

MEREL.

Hoort ge hoe dat die tegen mij klapt, Wenneke

PIET.

29 jaar getrouwd en we zijn aan haren derde hond.
Eerst 10 jaar wiepie, dan 10 jaar wuupie en nu 9 jaar woepie.

WENNEKE.

Dan kunde toch nog een jaar wachten om te scheiden, op 10 jaar sterft die hond dan toch.

MEREL.

Ik zou wel geire hebben dat ge dat niet zegt.

PIET.

Ik wacht niet meer. Zij heeft nen hond en krijgt de liefde van den hond en de likskes van den hond, maar ik kan er 4 keren per dag mee buiten.

Pas oep met Wiepie en Wuupie ging dat nog. In dien tijd moeste nog geen hondenpoepzakske hebben.

BOB.

Willen we het over iets anders hebben.

PIET.

Om het simpel en kortweg te zeggen : toen mocht ge uw hond nog gewoon in de goot laten kakken.

MEREL.

Piet !!!

PIET.

Maar vanaf Woepie, kon Piet met een poepzakje op stap. Wette hoe afrontelijk dat dat is. Weet ge hoe gedomineerd dat ge u dan voelt, hoe ondergeschikt dat ge dan zijt aan zo'n beest.

(DEMONSTREERD)

Als ge naast nen hond staat die zijn achterste poten, neffen zijn voorste poten zet, en vervolgens nen serjeuzen hoop drollen laat vallen, dan voelt ge uw eigen echt belachelijk.

En moest woepie dan nog een kefferke zijn of een mopshondje of nen chincilla, dan komt ge met zo'n klein plastiëkske toe. Maar Woepike is ne Mastif Napolitano. Een beest van 60 kilo. Heeft er iemand een idee van hoeveel dat zo nen hond in ééne keer kan kakken ???

Ikke wel. Schept dat maar eens op. Zo nen hoop gaat niet in zo'n klein poepzakske zenne. Ik had altijd ne plastieke zak van den Delhaize bij. Dan een wandeling naar de dichtstbij zijnde vuilbak.

En dat ben ik beuuuuuuu.

(ALGEMENE STILTE)

MEREL.

En dat was nu absoluut nodig om dat nu te vertellen, Piet.

PIET.

Ja.

WENNEKE.

Ge zijt allemaal wreed bedankt zenne.

CHRIS.

Schatteke...

WENNEKE.

Nee,niks schatteke. Ik kom olle vol enthousiasme vertellen dat kik gaan trouwen. En al wat ik te horen krijg is dat de wederzijdse ouders gaan scheiden.

MEREL.

Het is niet waar ?? Golle ook ??

Toch ook niet voor nen hond ??

CHRIS.

Nee,nee voor de vuilbakken buiten zetten, gazetten bijeenbinden, het gras afrijden, onkruid uittrekken, bloemekes planten, korrels tegen de slakken strooien, mollen vangen, wespennesten vernietigen, lusters hangen, gaten boren, pluggen steken, krammen indraaien, kaders ophangen, verstopte wc ontstoppen.

BOB.

Dan vind ik dat van hem veel erger.

PIET.

Hahahahah, allez het ijs is gebroken, we kennen mekaar op ne korten tijd al veel beter.

(DE ANDEREN BEKIJKEN HEM MET VREEMDE OGEN)

CHRIS.

Wij hebben besloten om uiteen te gaan nu hunnen trouw.

PIET.

Ha zo.

MEREL.

Tja, dat zouden wij natuurlijk ook kunnen doen.
Wat denkt ge Piet ??

PIET.

Da's nog twee maanden...

MEREL.

(LIEFDEVOL)

Als z'un dat kunnen dan kunde gij toch ook hé Piet.

WENNEKE.

Als dat alles is wat ge voor uwe zoon moet doen.

PIET.

Dat is bijlange niet alles. Ge hebt er geen idee van wat wij voor die kerel al allemaal gedaan hebben. Wette gij wat dokterstudies kosten, ha En dan installeert ge een praktijk voor hem en dan zegt die saluut ik gaan bij artsen zonder grenzen. Maar 't is goed...
we stellen het twee maand uit.

MEREL.

Merci Piet. Als we nu 'ns een stukje gingen eten. Wat denkt ge ? Ik trakteer.

WENNEKE.

Ik heb niet veel honger en eigenlijk ook geen goesting

(GSM VAN WENNEKE GEEFT SIGNAAL)

WENNEKE.

Dat is Tim.

Allez plezant hé.

"Schatje onze ouders zijn samengekomen om over onzen trouw te klappen maar eerst hebben we het een uur gehad over hun respectievelijke echtscheidingen.

*(ZE LOOPT MET GELUID MAKENDE GSM NAAR
ANDERE KAMER)*

BOB.

Het is allemaal wat veel ineens voor haar.

PIET.

Allez wat zal het worden : chinees of chinees ??

Ik ken er ne goeie New Njam Fung.

BOB.

Nen andere keer, we moeten iets bespreken onder ons.

MEREL.

Ja wij ook.

PIET.

Ha ja ?

MEREL.

Ja. Daarbij het is vijf uur, onze Woepie moet eerst zijn wandeling krijgen,

*(ZE GAAT RICHTING VOORDEUR)
(TOT CHRIS TERWIJL ZE HAAR KAARTJE GEEFT)*

Hier is mijne nummer, belt mij na olle gesprek.

CHRIS.

Dat kan wel efkens duren.

MEREL.

Laat mij in ieder geval iets weten.

(ZE ZIJN WEG)
(STILTE)

CHRIS.

Ik moet iets drinken

BOB.

Ik ook.

(NAAR DE BAR)

Ne whisky ??

CHRIS.

Doe mij maar nen dobbele.

BOB.

(TERWIJL HIJ SCHENKT)

Ik dacht dat mijn hart stil stond.

CHRIS.

Ik dacht dat mijn hart uit mijn lijf sprong.

BOB.

Ik eum... ik zien het efkes allemaal niet meer zitten. We hadden moeten doen wat we van plan waren.

CHRIS.

Dat kon ik niet. Hoe kunde nu aan een kinneke van twaalf uitleggen: mama en papa zien u heel graag. Gij zijt ons dochter maar eigenlijk zijn wij niet uw biologische ouders.

BOB.

Zo nu niet hé.

CHRIS.

Hoe dan wel ??

BOB.

Dat... weet ik niet.

CHRIS.

ik ook niet. Santé.

*(HIJ DRINKT EEN SLOK.
ZIJ DRINKT HEM IN 1 TEUG LEEG)
HIJ ZIET DAT EN DOET DAT DAN OOK)*

CHRIS.

Geeft er mij nog maar ééne.

BOB.

Zoude dat wel doen ??

CHRIS.

Ik heb dat nodig.

Subiet komt ons dochter hier binnen en dan gade gij het haar vertellen.

BOB.

(TERWIJL HIJ SCHENKT)

Ikke ?? Waar haalt ge dat uit.

CHRIS.

Omdat ik dat weet. Gij wilt altijd alles eerlijk vertellen. Ge wou het haar al zeggen op haar zes jaar.

BOB.

En dat had ik beter gedaan. Een kind kan zo iets direkt plaats. Staat daar onbevange tegenover. Hoe ouder hoe meer dat ge daar over nadenkt en hoe meer problemen dat ge daar over maakt.

(GEEFT HAAR DUBBELE WHISKY)

Santé.

(DRINKT DE ZIJNE IN 1 TEUG LEEG)

CHRIS.

(ZIET DAT EN DOET HEM NA)

BOB.

Ik dacht zes jaar, ze gaat naar de grote school, nu kan ik het haar zeggen. Ze zat op mijne schoot en ik streeelde over 'r haar, en ik... ik zag die heldere oogjes... en...

CHRIS.

Ge begon te vertellen over de gelaarsde kat.

BOB.

Omdat ik het niet kon. Ik kon het haar niet vertellen. Ik voelde dat ze wist dat ik iets ging zeggen dat haar verdriet zou doen. Ik zag haar lipje zakken. Elk moment kon ze beginnen schreeuwen. En... voor ik het wist... voelde ik de tranen over mijn wangen lopen en... begon ik aan dat sprookje.

CHRIS.

(AL EEN BEETJE MET EEN DUBBELE TONG)

Ik stond achter de deur te luisteren en ik dacht nu gaat em het zeggen, ik was fier op U. Ik dacht hij kan wat ik niet kan...

Maar al wat ik hoorde was " Er was eens een markies van Canabis... canabus.. Cana... Canada ??"

BOB.

Carabas, de markies van Carabas.

CHRIS.

Allez goed het was ne markies.

Kom geeft er mij nog ééne..

en pakt zelf ook iets.

BOB.

(SCHENKT IN)

En dan werd ze twaalf en dan wou ik het weer zeggen, wette nog op haar communie

CHRIS.

En dan hebben we het ook niet gezegd.

BOB.

We ?? ik. Ik heb het niet gezegd omdat... ik weet niet mee waarom.

CHRIS.

(HEEFT HET NU FLINK ZITTEN)

Omdat we dachten dat Merel nooit niet meer in ons leven zou komen. En uitgerekend nu... nu dat ons kind gaat trouwen is Merel er terug in gezelschap van ne Piet.

BOB.

Ik weet het niet meer.

CHRIS.

Ik ook niet.

(ZE DRINKEN MAAR NIET MEER IN 1 TEUG LEEG)

Drinkt zoveel niet ge gaat niet meer kunnen klappen.

BOB.

(OOK DUBBELE TONG)

Ik drink mij moed in, want op u moet ik daarvoor niet rekenen hé.

CHRIS.

Ik ben daar eerlijk in ik kan dat niet.

BOB.

Ik ook niet maar, iemand zal het haar nu toch moeten zeggen.

DRINKT WHISKY UIT)

Allez komaan doet ze nog eens vol.

CHRIS.

(ZE GAAT MET WANKELE STAP NAAR BAR MAAR SCHIET STEEDS VAN HAAR SCHOEN)

BOB.

Wat hedde nu ???

CHRIS.

Ik weet niet. Ineens zijn mijn schoenen te groot.

BOB.

Ineens..

CHRIS.

Dat is altijd als ik gedronken heb. Veel mensen zien wat troebel als ze gedronken hebben hé. ikke niet. IK heb nog een heel scherp zicht. Ik heb iets anders. Als ik gedronken heb : krimpen mijn voeten. Echt ik krijg zo'n klein voeten, dat hee geen naam. Ik ben eens ééne keer echt per total geweest, wette dat nog op den trouw van Uw broer.

BOB.

Ik heb geen broer.

CHRIS.

Niet ??

BOB.

Gij hebt een broer.

CHRIS.

Ikke ??

Ik heb altijd gedacht dat kik een zuster had.

BOB.

Den eerste keer dat kik hem zag dacht ik ook dat het een zuster was, maar het is een broer. Gij hebt een broer

CHRIS.

Bon, oké. Als gij het zegt. Awel dus... wilde gij inschenken want pffft...

BOB.

(KOMT HET DOEN)

CHRIS.

Waar was ik nu weer ??

BOB.

Op den trouw van uw broer.

CHRIS.

Just, dat was een feest hé. Waarde gij daar ook.

BOB.

Ik kan het mij niet goed herinneren.

CHRIS.

Niet ?? da's spijtig. Dat was een feest sè...manneke lief !!

Ons Wenneke :moet ook zo'n feest krijgen. Beloof me dat Bob, ons kind krijgt ook zo'n feest als ze trouwt met Tim Vindevogel..

BOB.

Ik was niet op den tgrouw van uw broer denk ik, ik wist zelfs niet dat die een vrouw had.

CHRIS.

Waar was ik nu. Ha ja.. mijn voeten. Awel ik was toen op dat trouwfeest zo per total ik had zo veel gedronken en mijn voeten maar krimpen. En daar was een madam met een boeleke in een kinderwagen... ik heb die kleine zijn sokskes uitgedaan en die pasten voor mij. En zo ben ik naar huis gegaan met mijn voeten in chochonnekens..

BOB.

En waar was ik dan ??

CHRIS.

Geen idee

(STILTE)

BOB.

Allez hoe zeg ik haar dat nu ?? We zeggen het haar toch.

CHRIS.

Ik vind dat we nu niet anders kunnen.

BOB.

(DRINKT ZIJN WHISKY LEEG)

Oké,gij doet den al hier in huis, maar het allermoeilijkste... het ongeloofelijk, onmogelijk uit te spreken iets... dat is voor mij.

CHRIS.
Schat...

BOB.
Jamaar ik wil dat ge dat niet vergeet...

CHRIS.
Ik vergeet dat niet.

BOB.
Dees wat ik nu moet doen is dus niet gemakkelijk

CHRIS.
Ik ben me daarvan bewust.

BOB.
(SCHENKT NOG EENS IN)

Maar ik neem mijn verantwoordelijkheid op.
Eum zou ik het rechtstaand zeggen of zittend.

CHRIS.
(DENKT DIEP NA)
Mag ik voor ik op die vraag antwoord even overleg plegen met het thuisfront.

BOB.
Gij hebt gedronken.

CHRIS.
Ge zou voor minder.

BOB.
Kom we gaan naast mekaar zitten op de zetel, dan hebben we steun aan mekaar. Oké ??

*(ZE DOEN HET)
(TERWIJL ZE MET VEEL MOEITE GAAN ZITTEN
KOMT WENNEKE BINNEN)*

WENNEKE.
Tim is nen echte schat. Ik heb hem alles verteld over jullie scheiding en dat zijn ouders willen scheiden
MAAR... dat ge het uitstelt tot na onzen trouw. het is voor hem wel ne zware schok dat zijn ouders uiteen
gaan. Maar het is hun leven wen ik respecteer hun beslissing, zegt'em. Ik trek geen partij, ze blijven mijn ma en

mijne pa. die kan mij echt zo'n ongeloofelijk goed gevoel geven. Daarjuist zat ik nog kei diep in de put en nu voel ik me alweer super. Die kerel geeft mij zo'n energie. Er is niks dat mij nu nog nen dip kan geven. Willen we toch ook maar naar die chinees gaan.

CHRIS.

(GEEFT STOMPJE AAN BOB)

Zeg het nu !!

BOB.

(HIJ SPREEKT TOTAAL ONVERSTAANBAAR

Lieve schat....

(HIJ VALT IN SLAAP)

CHRIS.

(GEEFT IETS HARDERE STOMP)

BOB.

Hé, watte ????

CHRIS.

Zeg het !!!

BOB.

Just. Lief schat? waaaai zé ow ech moewie vawie nie. I ze aai ko uwoe mieodi nie sjeurge fou Oe en waaaai zé ow ech moewie vawie nie. I ze aai ko uwoe mieodi nie sjeurge fou Oe en enz enz.

*(TOTAAL ONVERSTAANBAAR LEGT HIJ HET HAAR
UIT. DAT MAG EVEN DUREN EN HIJ ZEGT ALLES
WEL MET DE JUISTE EN GEPASTE INTONATIE.
MIDDEN IN ZIJN UITLEG WORDT HIJ ECHT
GEVOELIG EN BEGINT HIJ ONVERSTAANBAAR
EN HUILERIG TE SPREKEN OM DAN WEER TOT
ZICHZELF TE KOMEN EN ZICH TE BEHEERSEN.*

BOB.

Ik ben blij dat het eruit is.

BLACK OUT.

TWEEDE BEDRIJF.

scene 2.

*(ZELFDE DAG ENKELE UREN LATER)
(BOB EN CHRIS ZITTEN IN ZETEL MET
ZAK IJS OP JUN HOOFD)*

WENNEKE.

Zal ik nog ne nieuwe zak ijs halen.

CHRIS.

Nee,nee, dat zou den de vierde zak ijs zijn die op mijne kop smelt. Hetgeen dat ik nog aan hersenen heb is nu al bevroren.

WENNEKE.

En bij U papa.

BOB.

Nog een glaske water alstublieft.

WENNEKE.

Hoe kunt ge nu op zo nen korten tijd zo zat zijn

BOB.

Door heel rap heel veel te drinken.

WENNEKE.

Maar waarom doede dat dan ??

BOB.

Omdat... omdat...

CHRIS.

Wij zitten met een groot probleem.

WENNEKE.

Ge gaat scheiden, dat weet ik toch al.

CHRIS.

Nee,nee, dat is het minste.

BOB.

Het minste ??

CHRIS.

Allez ja, luistert, we hebben...

De papa heeft...

Ik heb

Pffft dat is niet simpel zenne.

BOB.

Ha ge weet het.

Komt efkens bij ons zitten schatteke...

WENNEKE.

Ge doet echt raar.

BOB.

Dat weet ik dat weet ik, maar het is ook niet zo simpel.

WENNEKE.

Is er iets ergs gebeurd ? ?

CHRIS.

Ergs, ergs... ja en nee.

WENNEKE.

wilde nu eens niet rond de pot draaien, en het zeggen.

BOB.

Bon korte pijn : gij zijt ons dochter niet,

WENNEKE.

(LACHT HET WEG)

Hahaha klaar zenne ik ben olle dochter niet : ik ben olle zoon.

BOB.

Wenneke gij zijt ons dochter niet. De mama is uw mama niet.

WENNEKE.

Uhu ??

CHRIS.

Merel is uw mama.

WENNEKE.

Uhu ???

CHRIS.

Merel is uw mama.

WENNEKE.

Uhu. Dat kan niet

CHRIS.

Dat is.

WENNEKE.

En hoe... hoe... dus... Merel is mijn mama...

(TOT BOB)

Gij hebt mij gemaakt bij Merel.

BOB.

Ja..

(DOUBLE TAKE)

Nee,nee... Ik heb u niet gemaakt...

WENNEKE.

Piet ?? Heeft Piet mij gemaakt.

Mijne papa is Piet Vindevogel ??

CHRIS.

Nee,nee Piet ook niet.

WENNEKE.

Wie dan ??

CHRIS.

Dat weet niemand.

WENNEKE.

Hoe dat weet niemand ?? Niemand weet wie mijn vader is ??

CHRIS.

Nee.

BOB.

Jawel hé Cristianne.

CHRIS.

Ha ja ??

BOB.

Merel weet dat toch

CHRIS.

Ha zij, ja.

Maar ze heeft er nooit iets van gehoord.

WENNEKE.

Niks van gehoord !!! Maar ze zal er toch wel iets van gevoeld hebben.

WENNEKE.

Wanneer zijn ik dan bij olle gekomen.

BOB.

Onmiddellijk na de geboorte.

CHRIS.

Merel was onze geboort van boven ons. Maar ze had de middelen niet om een kind alleen groot te brengen. En wij konden geen kinderen krijgen.

BOB.

Pardon gij kon geen kinderen krijgen.

CHRIS.

En gij kon er geen maken hé Bob.

BOB.

Het is te zeggen...

CHRIS.

Uw sperma was toch niet vruchtbaar.

BOB.

Toens niet, maar misschien na behandelingen en als ge tijd van wachten had.

WENNEKE.

Ja dat is nu al eender hé daar gaat het nu niet over.

BOB.

Jawel, jawel, ge moet onze achtergrond kennen.
Ge moet weten wat onze beweegredenen waren.

CHRIS.

Wij waren alletwee zot van kinderen, maar echt zot. Dus kunde wel geloven wat ne shock dat het voor ons was dat wij er misschien nooit geen zouden hebben.

BOB.

Nooit is veel gezegd hé schat. Als we tijd van wachten hadden en na bepaalde behandelingen...

CHRIS.

Maar we hadden geen tijd van wachten en de papa wou die behandelingen niet.

BOB.

Het is te zeggen.

CHRIS.

Omdat em schrik had dat het te pijnlijk zou zijn.

BOB.

Hoe dan ook : Twee maanden voor uw geboorte is Merel komen vragen of dat wij U wilden.

WENNEKE.

Hoe kon ze dat ?? Op haar zeven maanden kwam ze dus met haren dikken buik bellen zo van :

DEMONSTREERT HET MET DIKKE BUIK)

Hallo :ik heb hier iets bij mij, binnen twee maanden floept dat eruit... Moet-et-hemme ??

Kunde er iets mee doen ??

BOB.

En wij zegden direkt ja.

Pas op : zonder u gezien te hebben hé.

CHRIS.

Wat zegde gij nu, we hadden haar wel gezien op den echo,

BOB.

Just, en we waren direkt vertederd.

CHRIS.

Ja de papa vond dat ge zo'n schattig smoeleke had en hij wees naar uw voetekens.

WENNEKE.

(STILTE)

(SCHUDT HET HOOFD EN ZEGT DAN KLEINTJES)

En waarom vertelt ge me dat nu pas.

BOB.

Tja waarom ?? Eerlijk gezegd het is er niet van gekomen. Uitstellen en uitstellen en geen tijd.

WENNEKE.

Ik ben 25 jaar. Op die 25 jaar hebde niet ééne moment gevonden om mij dat te vertellen.

CHRIS.

We wilden ne geschikte moment vinden. Eerst waart ge te klein om te begrijpen en in uw puber periode hadden we schrik dat ge 't verkeerd zou interpreteren en aan de drugs zou geraken.

WENNEKE.

Ge had het mij moeten vertellen, al was het tussen de soep en de patatten. Ik had het recht om dat te weten.

BOB.

Natuurlijk, natuurlijk hebde gij dat recht. Maar Merel was verdwenen en zou nooit of nooit in ons leven terugkomen. We kregen twee weken na uw geboorte een briefje dat ze in de pyreneeën woonde. En dat is het laatste dat we van haar gehoord hebben.

WENNEKE.

Dus het is zuiver toeval dat ge 't mij nu wel verteld.

CHRIS.

Nu stond ze hier ineens voor onze neus, nu konden we moeilijk anders.

WENNEKE.

Anders had ge 't mij nooit verteld ??

CHRIS.

Mijn hart stond stil toen ik Merel hier zag binnenstappen.

WENNEKE.

Wat toestanden, wat toestanden.

Dus ge zou het mij nooit verteld hebben.

*(BOB EN CHRISTIANE BEKIJKEN MEKAAR EN
SCHUDDEN ONTKENNEND)*

Dat is tenminste eerlijk.

CHRIS.

En ??

WENNEKE.

Wat en ??

CHRIS.

Wat denkt ge ervan ??

WENNEKE.

Wat denk ik, ik moet het verwerken. Alles komt zo ineens op mij af.

BOB.

Zijt ge kwaad ?

WENNEKE.

Kwaad niet. Ik...ik...ik ben sprakeloos, ik weet niet goed wat of hoe !!. Ik kan nu moeilijk ineens tegen Merel mama zeggen en tegen Piet : papa.

CHRIS.

Nee,nee tegen Piet moete geen papa zeggen.

BOB.

Ik ben uwe papa.

WENNEKE.

Ha nee dat zedde niet

En Piet is het ook niet.

Dat vind ik nog het ergste: niet te weten wie dat mijn vader is.

Mensen, mensen het is allemaal zo...

(NIEUWE GEDACHTE)

Ik die altijd gezworen had nooit of nooit te trouwen.

Ik kom thuis met een kei geweldig gevoel. Met een kei gelukzalige gedachte : ik gaan trouwen !!

IK wil olle als eerste laten delen in mijn geluk... en wat krijg ik over mijne kop :

Mijn ouders gaat scheiden, mijn toekomstige schoonouders gaan scheiden.

en op de koop toe zijn mijn ouders mijn ouders niet, maar zijn mijn schoonouders mijn ouders.

Zedde gij kwaad vraagt ge dan. Nee ik ben niet kwaad, ik, ik, ik... ben.. over mijn toeren.

Verdomme de gast die mijne man moet worden is mijn halfbroer !!!

*(ZIJ REALISEERT HET ZICH MAAR
DE ANDEREN OOK.)*

Nee, nee, NEEEEEE !!!!!

IK zal nooit met Tim kunnen trouwen !!!

(ZE VALT FLAUW)

*(BOB EN CHRIS BEKIJKEN DAT MET LEDE OGEN
IEDEREEN VERWACHT DAT ZIJ ZICH OVER
WENNEKE ONTFERMEN.
IN DE PLAATS DAARVAN LOPEN ZE BEIDEN HEEL
SNEL NAAR DE BAR WAAR ZE SNEL EEN WHISKY
INSCHENKEN EN HEM UITDRINKEN*

*TERWIJL START DE MUZIEK EN GAAT HET DOEK
DICHT*

P A U Z E.

LEESEXEMPLAAR
frank.lambrecht1@telenet.be

TWEEDE DEEL.

DERDE BEDRIJF.

ZELFDE DAG PAAR UUR LATER.

*BOB CHRIS EN WENNEKE ZITTEN IN ZETEL MET
EEN ZAK IJS OP HUN HOOFD.*

CHRIS.

MET EEN PIJNLIJKE GRIMAS

Mijne kop, mijne kop

BOB.

En de mijne dan.

WENNEKE.

Bij olle is dat van den drank, ik ben op mijne kop gevallen.

CHRIS.

Dat meugde wel zeggen. Miljoenen mannen lopen er op de werelddol, miljoenen. En gij moet just den die eruit zoeken waar dat ge niet mee moogt trouwen.

WENNEKE.

merci zenne.

CHRIS.

Het is toch waar hé schatteke.

WENNEKE.

Denkte dat dat op zijn voorhoofd geschreven stond "OPGEPAST !! NIET AANKOMEN IK BEN UW HALFBROER !"

CHRIS.

Ge zijt op zoveel plaatsen geweest.... waarom zedde niet bij die gast in Libanon gebleven

BOB.

Jaa bij die met zijnen blauwen helm.

CHRIS.

Daar had ge direkt met kunnen trouwen.

WENNEKE.

Omdat hij het niet was.

CHRIS.

Het ?? Wat "het"

WENNEKE.

Het. Het ideaal, den echte, de man van mijn leven. Op de koop toe had hij zweetvoeten.

BOB.

Daar hebben ze poeder voor. Anti-zweetvoet poeder.

De mama haar broer,nonkel Stan, die had dat ook hé Chris.

CHRIS.

Amaai dan. Dat waren geen zweetvoeten hé, die zijn voeten stonken naar de geur van nen ijzeren vuilbak die ze in geen tien jaar hadden uitgekuist.

BOB.

Maar die deed daar op nen dag anti-zweetvoet poeder aan en ... eupla... de stank verdween.

CHRIS.

Ja, maar zijn gezicht stond vol boebelen.

BOB.

Oké, maar hij was van die stank vanaf. Van die boebelen had hij alleen maar last.

CHRIS.

Misschien kunde naar die jongen in Libanon schrijven dat er een middeltje bestaat dat zijn zweetvoeten...

WENNEKE.

ik schrijf niet meer naar Wim. Daarbij daar gaat het nu toch allemaal niet over. Ik ben stapelzot van Tim niet van Wim.

CHRIS.

Ik begrijp het niet. Twee jaar zedde gij onderweg, ge ontmoet honderde, duizende mensen. Libaneezen, Chineezzen, Tibetanen, Indianen...

Ge hebt meer dan een jaar bij de Indianen gewoond.

WENNEKE.

En ik ben just 1 maand in Peru geweest en ik zag hem en hij zag mij...

CHRIS.

Dat is toch niet te geloven.

WENNEKE.

Hoe moet ik hem dat, langs den telefoon dan nog gaan uitleggen.
Hij zal mij niet geloven, hij zal denken dat kik hem dump.

CHRIS.

Ik zou niet overhaast bellen.

BOB.

Ik ook biet. Hij hoeft dat nog niet te weten.

WENNEKE.

Het hem niet vertellen, gelijk dat golle met mij hebt gedaan. Daar denk ik nog niet aan.

CHRIS.

En waarom niet. Ge ziet hem geire...

WENNEKE.

Ik zien hem ongeloofelijk geire, niet te doen.
Hij is het, ik weet dat ik voel dat.

CHRIS.

Ik voel het ook.... opkomen.. een vapeureke.
Dat is van mij op te winden.
Luistert : ge wilt hem niet kwijt, ge zijt zo zot van hem en ge wilt hem niet kwijt
Dan zegt ge beter niks en ge gaat samenwonen.

WENNEKE.

Niet trouwen ??

BOB.

De mama heeft gelijk, wat verschil maakt dat nu ?

WENNEKE.

Samenwonen ??

BOB.

Allez komaan seg, ge hebt altijd gezegd dat ge dat wou samenwonen...

WENNEKE.

Vruuger.

BOB.

Altijd ! Van waar komt dat trouwen nu ??

WENNEKE.

Van Tim

BOB.

Ahaaa...Tim is den dader.

WENNEKE.

Maar ik ook, ik wil het ook. Wij zagen mekaar en.. ge kunt dat niet geloven, het eerste dat wij zegden hé, het eerste hé... was :

ik wil met U trouwen.

CHRIS.

Wie zei dat ??

WENNEKE.

Wij !

CHRIS.

Jamaar wie wij.

WENNEKE.

Wij !! Ik en hij.

CHRIS.

Jamaar nee,nee... Ik wil het weten gelijk als het gegaan is.

BOB.

Alstublieft Christianne

CHRIS.

Ik wil het weten. Dus gij kwam binnen en hij stond daar.

WENNEKE.

Nee,nee, ik was, toen we terugkwamen van Machu Picchu gevallen. Ik had ne verstuikte voet en mijn staartbeen deed enorm pijn.

BOB.

Aaaaisjjj...

WENNEKE.

Ik was uitgeschoven en op mijn staartbeen gevallen..

BOB.

Aaaaaiissjjj

WENNEKE.

Op mijn staartbeen gevallen op keien

BOB.

Waaaaaaaahhhhh !!!

CHRIS.

Bob wat hedde gij nu ??

BOB.

Pijn, vreselijke pijn. Als ik hoor dat iemand op stenen gevallen is, dan voel ik die pijn.

CHRIS.

We zijn serjeus bezig hé seg.

BOB.

Maar dat is de waarheid. Ik ben als kind eens in Blankenberge op nen barenbreker gevallen.

WENNEKE.

Nen barenbreker ??

BOB.

Kende dat nie... nen barenbreker... allez zo'n lang ding dat in de zee loopt en waar dat mos op groeit en zo, heel glad. en...

WENNEKE.

Ne golfbreker

BOB.

Ne golfbreker allez ja, golfbreker, barenbreker

Als kind ging ik daarop en pataat... ik schoof uit op dat glad mos recht op mijn...

CHRIS.

Oeijoejoie... 't is misschien daarom dat ge geen kinderen kon maken

BOB.

Euuhhh ???

CHRIS.

Awel ja als ge zo recht op uw.... valt.

BOB.

Op mijn staartbeen.

CHRIS.

Ooooooooh !!

BOB.

En iedere keer dat er iemand zo iets vertelt,
van : vallen op steen... waaaaaahhhhh.

Of zelfs als ik met schoenen met nen dunne zool aan mijn voeten, over kasseien loop, dan voel ik die pijn aan mijn staartbeen.

*(BEIDE VROUWEN BEKIJKEN HEM MET
VREEMDE BLIK)*

Ja zo heeft iedereen toch wel iets zeker ??

CHRIS.

Dus, ge kwam terug van Machu Picchu en ge rees uit met uw staartbeen op ne steen

BOB.

Waaaaaaahhhhh...

CHRIS.

En ge had ne verstuijkte voet.

WENNEKE.

En ze hadden via ne walkie talkie ons kamp verwittigd dat er nen dokter moest komen.
Ik lig in die tent, den dokter komt binnen.

CHRIS.

Den Tim.

WENNEKE.

Hij beziet mijne voet,

CHRIS.

Hij onderzoekt uwe staart...

WENNEKE.

... en hij wil zekerheid dat ik voor de rest niks mankeer. Gekneusde ribben of zo.
Dus hij onderzoekt mij helemaal van kop tot teen.

(BOB EN CHRISTIANNE BEKIJKEN MEKAAR)

Allez om kort te gaan : het begon om zes uur 's avonds en tot zes uur 's morgens hebben we gevreejen.

CHRIS.

(TOT BOB)

Wat heb ik nu gezegd van te knappe doktoors

BOB.

(ONTZET)

Gevreejen met uw halfbroer.

WENNEKE.

Met ne condoom hé papa.

BOB.

(GERUSTGESTELD)

Ha bon.

WENNEKE.

Wat dachte nu, ik kende hem geeneens.

BOB.

Dat vind ik zo vreemd : gij die zo lang twijfelt en over alles wikt en weegt : gij geeft u zomaar aan den eerste den beste dokter in Peru.

WENNEKE.

Dat vond ik ook zo vreemd. Zo ben ik normaal niet. Maar ik was niet normaal ik was verliefd. En dat ben ik nog.

CHRIS.

Maar dat gaat over.

BOB.

Bij mij niet.

CHRIS.

Bij mij wel.

WENNEKE.

ik was verliefd en hij was verliefd en toen hij de tent verliet zegden we samen :

Wil je met mij trouwen

En we zegden samen : ja.

BOB.

Schoon hé.. dat is toch echt schoon hé

CHRIS.

Ge ziet wat de liefde kan doen. Ons alternatieve, progressieve dochter...

WENNEKE.

... wilt trouwen op the old fashion way
met ne lange witte sleep, in de kerk.
Een groot feest met heel veel volk, in nen tuin... een tuinfeest...

CHRIS.

Daar waarde gij toch allemaal tegen, dat was toch allemaal te burgerlijk.

WENNEKE.

Ik wil op die manier trouwen en dan voor de rest van mijn leven in tenten en hutten slapen in de rimboe samen met mijnen dokter, dat kan mij niet schelen.. Maar het zal en het moet met Tim Vindevogel zijn en als dat niet kan... dan trek ik mij terug in een klooster.

CHRIS.

Wablieft ???

WENNEKE.

Dan hoeft het wereldse leven niet meer voor mij, dan word ik kloosterzuster.

CHRIS.

Dat meende niet !

WENNEKE.

Zeker weten.

CHRIS.

Allez, allez, allez, waarom moet ons dat nu overkomen.

WENNEKE.

Het is olle eigen schuld, ge had mij moeten inlichten hoe dat alles in mekaar zat. Dan had ik mijn echte moeder kunnen opzoeken, dan had zij mij verteld dat ze nog ne zoon had en dan had ik Tim leren kennen als mijn halfbroer.

BOB.

En er even goed op verliefd kunnen worden.

WENNEKE.

Ge wordt toch niet verliefd op uw broer.

CHRIS.

Ikke niet omdat ik altijd dacht dat mijn broer mijn zuster was.

WENNEKE.

Ge trek het in het belachelijk.

CHRIS.

Papa heeft gelijk.

WENNEKE.

(REVOLTE EN MACHTELOOSHEID ZITTEN IN HAAR TOON)

Papa heeft gelijk ??? Papa is papa geeneens.

Ik weet verdomme geeneens wie mijn vader is.

Ik zal leven en leven en als ik sterf zal ik nooit geweten hebben wie dat mijn echte biologische vader is.

BOB.

Is dat zo belangrijk.

WENNEKE.

Allez neeje !!

BOB.

(GEVOELIG)

Is het niet even fantastisch bij iemand het gevoel te hebben dat het uw vader is ook al is het niet uwen biologische pa.

CHRIS.

Ik ben niet uw biologische moeder, maar daar heb ik nooit bij stilgestaan.

Voor mij zedde gij mijn kind.

WENNEKE.

Natuurlijk zo Voel ik dat ook aan. Maar.... achhh het is allemaal zo verwarrend... nu ineens is die Merel Vindevogel er... die mij dus wel echt gebaard heeft... maar waar dat ik verder geen en enkelen band mee heb, niks voor voel en toch moet ik eigenlijk tegen haar mama zeggen.

CHRIS.

Dat moete gij niet. Want niemand weet dat behalve wij en zij.

BOB.

En Piet, nu waarschijnlijk ook, want dat zal ze hem nu wel verteld hebben, tussen ne loempia en drie chinese garnalen.

CHRIS.

Awel bon zij en wij, maar verder niemand.

WENNEKE.

En officieel ??

CHRIS.

(TERWIJL ZE NADENKT)

Officieel ??? Niemand... ha nee, want Merel is thuis bevallen, met een wroedvrouw, en de papa is u gaan aangeven als ons kind.

WENNEKE.

Als olle kind. Dus niet geadopteerd ??

BOB.

Nee,nee, gewoon aangegeven als ons kind.

Gij zijt voor de buitenwereld en voor de wet, officieel ons kind.

CHRIS.

De laatste twee maanden heb ik met een vulsel rondgelopen omdat iedereen zou zien dat ik zwanger was.

WENNEKE.

Dan kan ik toch **wel** met Tim trouwen

BOB.

Officieel wel ja, daar kan niemand iets op tegen hebben.

CHRIS.

En zo lang ge de liefde bedrijft met ne condoom is er niks aan de hand.

WENNEKE.

Hoe bedoelt ge ?

CHRIS.

Er kunnen geen kindjes komen. Er is nen bloedband.

Als er kindjes komen is het incest en hebt ge risico op afwijking

WENNEKE.

(REALISEERT HET ZICH NU PAS)

Ha ja natuurlijk, wij kunnen geen kinderen hebben.

BOB.

Als het dat maar is.

WENNEKE.

Wat zegde gij nu ??

Dat was dus wel het eerste wat Tim aan mij vroeg.

CHRIS.

Hoe ik dacht dat em eerst vroeg

"wil je met mij trouwen"

WENNEKE.

Ja en onmiddellijk daarna zei hij : " en ik wil minstens 6 kindjes"

CHRIS.

Zes ??

BOB.

Dat vinde gij toch niet goed.

WENNEKE.

Jawel.

CHRIS.

Zes dat kan toch niet. En dan tent in tent uit. Met zes jong naar de Machu Picchu ?? Ziet ge uw eigen, die beklimming al doen met nen buggy.

BOB.

Bijlange niet. Drie per drie op ne lama

WENNEKE.

Lacht daar nie mee.

CHRIS.

Met zes kinderen kunt ge toch genen arts zonder grenzen zijn of antropoloog.

BOB.

Gij wou nooit kinderen uw eigen woorden.

WENNEKE.

Ik weet het. Maar van hem wel.

BOB.

Maar van hem kan het niet.
Waarom willen wij altijd juist die dingen die niet kunnen.

CHRIS.

Gij zijt zo totaal veranderd Wenneke.

WENNEKE.

Door hem. Ik leef voor en door hem.

BOB.

Wat nen toestand, wat nen toestand.

WENNEKE.

Waarom word ik zo gestraft. Wat heb ik toch verkeerd gedaan.

CHRIS.

Nikske schat? nikske. Gij wordt gestraft voor wat wij verkeerd gedaan hebben. Wij hebben verzwegen, uit bestwil maar wij hebben U belogen en bedrogen.

WENNEKE.

Zegt dat zo niet.

CHRIS.

Toch is het zo.

WENNEKE.

Nee het is niet zo. Golle zijt twee schatten, golle zijt mijn ouders en die ander madame niet.
Als ik Uw dochter niet zijn hoe komt het dan dat kik zo hard op U gelijk ??

CHRIS.

Tja eum...

WENNEKE.

Iedereen, alleman zegt dat: "amaai Wenneke als ze u hebben gemaakt heeft daar carbonpapier tussen gelegen "
Hoe komt dat dan.

CHRIS.

Ik weet het niet. Nen mens die nen hond heeft gaat op den duur ook op zijnen hond trekken.

WENNEKE.

(BEKIJKT HAAR INDRINGEND)

Merci zenne.

(ZE IS WEG)

CHRIS.

(TOT BOB)

Heb ik iets verkeerd gezegd ?

BOB.

Ik vind dat niet. Het is een vreemde vergelijking maar... het komt er wel op neer.

CHRIS.

Nu zijn we nogal in een situatie verzeild hé Bob.

BOB.

Uitzichtloos. Ineens is alles uitzichtloos. Ineens wilt ze trouwen ineens wilt ze kinderen.

CHRIS.

(IDEE)

Naar welke chinees gingen de Vindevogels ?

BOB.

New Njam Fung.

CHRIS.

Kom we zijn weg.

BOB.

Naar waar ??

CHRIS.

Naar die New Njam Fung.

BOB.

Waarom ??

CHRIS.

We moeten samen met hun een oplossing vinden.

Ze moeten hunne zoon dat huwelijk en die kinderwens uit zijne kop klappen.

BOB.

Dat bespreken we toch allemaal niet bij die New Njam Fung ?? Wie weet zijn ze daar nog ??

CHRIS.

Belt dan eens.

BOB.

Ik heb die nummero niet.

CHRIS.

Vraagt em dan aan de inlichtingen.

BOB.

Wat is de nummer van de inlichtingen.

CHRIS.

1207

BOB.

(BELT MET ZIJN GSM)

Gij begint ineens te commanderen, dat hedde gij nooit gedaan.

CHRIS.

Dat is mijn fout geweest. Altijd alles zelf willen doen. Nu is dat gedaan. Ik commandeer, omdat gij uit uw eigen geen initiatief neemt.

BOB.

Omdat ik thuis met zo'n dingen niet bezig zijn, niet organisatorisch ben, niet praktisch en gij hebt dat allemaal wel.

CHRIS.

Natuurlijk. Maar ik was hier altijd organisator en uitvoerder. Vanaf nu zedde **gij** den uitvoerder.

BOB.

(IN GSM)

Hallo ja een nummer in Deurne. New Njam Fung.

(---) Den achternaam ?? Fung.

En de voornaam is : Njam. En New is nieuw.

(---) Dat zal de zoon zijn zeker. De pa zal Old njam Fung zijn. En den bompa: Grandpa Njam Fung. (---) Ik speel niet met uw voeten meneer.

't is ne chinees hé, een chinees restaurant.

Ja merci.

(TOT CHRIS)

Amaai die doet zijn job tegen zijn goesting zenne.

CHRIS.

Bij dien 1207 zitten veel zuurpruimen, niet allemaal hé: maar toch veel.

BOB.

(IN GSM)

Hallo ja mister Fung ?? (---) Sorry, madame Njam er zouden bij u in de zaak een koppel zitten van middelbare leeftijd, Vindevogel. Ja ik wacht wel even (---)
Die zijn immers al lang weg. Hoe laat is het ??

CHRIS.

Half twaalf.

BOB.

Hallo ja (---) Ze zijn er nog ? Kunt u misschien meneer of madame efkens aan den telefoon roepen ??
(---) Oké. Ja ik begrijp het. Bedankt hé.

CHRIS.

Wat is er ??

BOB.

Ze zijn met hun gezicht in hun talloor in slaap gevallen met ne zak ijs op hunne kop.

DOEK.

LEESEXEMPLAAR
frank.lambrecht1@telenet.be

VIERDE BEDRIJF.

(EEN DAG LATER IN DE VROEGE NAMIDDAG)
(WENNEKE TELEFONEERT MET TIM)

WENNEKE.

Ja, ja schatteke, voor de rest is hier alles O.K.

(----) Nee, niks speciaals, het leven gaat gewoon zijn gangetje, ge kent dat, beetje saai. Niks aan de hand. (----)

Ja, ja, ik heb ze verteld dat gij zes kindjes wilt. (----)

(VOLGENDE TEKST ZEGT ZE HUILEND)

Goed. Ze moesten lachen.

(----) Ikke ? Nee, nee ik ween omdat ik uien aan 't pellen ben lieverdje. (---)

*(BOB KOMT BINNEN RICHTING SLAAP EN
BADKAMER)*

Ja ik zal stoppen want dat kost heel veel naar Peru. Voor U toch. Dag schat, dag lieveling, dag engel...

BOB.

Hebt ge 't hem verteld ?

WENNEKE.

Ik kon niet.

BOB.

Langs den telefoon is dat ook niet te doen. Zo'n dingen zegt ge in mekaars ogen.

WENNEKE.

Ik voel me rot, echt papa, ik ben zo ongelukkig.

(BEL)

BOB.

Heum.. hier zijn ze.

WENNEKE.

Wie ??

BOB.

De Vindevogels.

WENNEKE.

Dat meende niet en ik weet van niks.

BOB.

We moeten alles uitklappen Wenneke, we kunnen ons niet verstoppen voor de problemen die er zijn.

WENNEKE.

Maar ik ontvang ze niet. ik kom later dan wel.

(ZE IS WEG)

BOB.

(NAAR PARLOFOON)

Jaaaa ?? Ja.

(DUWT OP DEUROPENER)

CHRIS.

(KOMT BINNEN VAN SLAAPKAMER)

Allez, zeg ik alles direkt.

BOB.

ja zeker, alhoewel ik denk dat ge niet te veel zult moeten zeggen. die mensen hunne frank zal ook wel gevallen zijn hé.

CHRIS.

Denkte datte ?

BOB.

Natuurlijk.

(ZOEMER APPARTEMENT)

(BOB MAAKT OPEN)

MEREL.

(KOMT SNEL BINNEN)

Luistert, we mogen niet veel tijd verliezen, maar ik zit met een groot probleem.

CHRIS.

ik weet het, ik weet het.

MEREL.

Nee,nee : Piet weet nog totaal van niks en mag ook niks te weten komen.

CHRIS.

Van watte...

MEREL.

Van Wenneke. Dat Wenneke mijn dochter is.

BOB.

Weet hij dat niet, hedde gij 'm dat niet gezegd ?

MEREL.

Neeje.

CHRIS.

Van wat is die dan bij de New Njam Fung met zijne gezicht in zijn talloor gevallen ?

MEREL.

Van zattigheid.

BOB.

En gij ??

MEREL.

Ook van zattigheid. Wij hebben gisteren heel den dag in ons bed gestoken. Veel te veel gedronken.

CHRIS.

Dus Piet weet totaal van niks.

MEREL.

Pas oep ik wou het hem zeggen hé ,maar... ge moet weten dat wij, toen wij trouwden, een heel openhartig gesprek hebben gehad. Hij heeft dan alles opgebiecht, over zijn vroegere liefdes enzovoort en ik ook. Maar dat ik een dochter gehad heb die ik heb afgestaan... dat kon ik hem niet vertellen.

BOB.

Natuurlijk niet.

CHRIS.

Hoe natuurlijk niet? Ze had hem dat wel moeten vertellen. Waar is Piet trouwens ?

MEREL.

Hij komt, hij komt hij is den auto aan 't parkeren.

CHRIS.

Als gij het hem niet kunt vertellen zulde gij het moeten doen Bob.

BOB.

Ha ja.

(DOUBLE TAKE)

Ikke ??

MEREL.

Nee,nee !!! Bob niet en gij ook niet eum...
hoe heette gij nu weer ??

CHRIS.

Merel !! Ge hebt destijds uw boeie aan mij afgestaan, doe me dat nu niet aan dat ge mijne naam niet meer kent.

MEREL.

Jawel, natuurlijk wel !! Maar ik kan er niet meer opkomen van de zenuwen.

BOB.

Chris.

MEREL.

Chris, ja just, Chris. Alstublieft mensen belooft me dat ge niks aan Piet vertelt. Als hij te weten komt dat kík voor ik hem kende een kind gehad heb en dat heb afgestaan !!! Dan vraagt hij onmiddellijk de echtscheiding aan.

CHRIS.

Hoe dat wou hij nu toch ook.

MEREL.

Hij klapte er niet meer over. En ik gaan al vier dagen vier keren per dag met Woepie buiten.

(GEMEEND OPENHARTIG)

Ik wil mijne Piet niet kwijt.

BOB.

Ikke de mijne ook niet.

MEREL.

En het is waar dat ik hem verwaarloosd heb voor die honden van mij.

(WEENT)

Ik wil mijne Piet nie kwijt.

CHRIS.

(TROOSTEND)

Maar natuurlijk niet.

(BEL)

MEREL.

Hier is 'em. Niks zeggen hé belooft het niks zeggen hé.

BOB.

Jaaa ? Ja.

MEREL.

Beloof het mij... verdomme hoe is uwe naam nu ook weer.

CHRIS.

Dat kan nu niet.

MEREL.

da's van de zenuwen echt waar.

CHRIS.

Chris.

MEREL.

Just ja, Chris. Niks vertellen aan Piet hé.

BOB.

We zullen hem wel iets anders moeten vertellen.

MEREL.

Nee, nee, vertelt hem niks. Laat ons gewoon klappen over den trouw, en ik gaan met alles akkoord. Piet wilt dat het...

*(ZOEMER APPARTEMENT
BOB MAAKT OPEN)*

PIET.

Goeienavond ik heb lichtjes tegen die achter mij gezeten. Lichtjes zenne, de moeite niet. ge ziet niks. Allez ikke toch niet. En ik heb just nief glazen in mijnen bril. Stoem zenne, mijn parkeersensoren zijn kapot... en hoe rap dat ne mens daar aan gewoon is hé.

Dag Bob, Dag Christiane.

CHRIS.

Gaat zitten, gaat zitten.

Wat wilt ge drinken ??

PIET.

Volgende keer is het bij ons hé. Want dat is nu al twee keren dat we bij olle zitten.

CHRIS.

Trekt u dat niet aan ?? Zeg het eens wat mag het zijn.

PIET.

Heum, wat is de bedoeling, het is half zes

laat ons zeggen, pas op als ik verkeerd zijn, zeg het dan hé, laat ons zeggen dat we een anderhalf uur over het huwelijk spreken dan is het zeven uur... wil ik tegen half acht een tafeltje bestellen ??

BOB.

Pffff jaaa,

(VRAGEND TOT CHRIS)

Mij goed, wat denkt ge Chrisje ??

CHRIS.

Mij is dat goed.

PIET.

Allez tegen half acht, ik trakteer. Wat denkt ge chinees, of chinees , hahahaha

CHRIS.

De NEW NJAM FUNG ??

PIET.

Kent ge 'm ? Goed hé. Alleen weet ik niet meer hoe dat wij daar de laatste keer zijn buiten geraakt. hahahahaha

BOB.

Zouden we eerst niet beter...

MEREL.

De locatie ?? Wanneer trouwen ze, ik wil zeggen in welke maand ?

BOB.

Dat weet ik niet, maar we zouden beter eerst...

PIET.

In juni ! Dat is de beste maand om te trouwen, mei of juni.

BOB.

Ik denk dat we eerst beter ...

MEREL.

September is ook nog goed, als ge ne schone nazomer hebt.

PIET.

Da's waar. IK wil maar zeggen wij hebben het liever niet in Juli of Augustus. De meeste mensen zijn met verlof, hé. En wie hedde dan op uw feest : de sukkelaars die moeten thuis blijven.

Daar krijgen ze dan als cadeau ne keukenhanddoek van of zo, maar ze komen op de feest wel voor een 100 euro ,eten en drinken. ik ken dat.

MEREL.

Allez wie stemt er voor mei

(PIET EN MEREL HAND OMHOOG.)

Wie stemt er voor juni ??.

(GEEN HAND OMHOOG)

Wie stemt er voor September ??

(PIET STEEKT HAND OMHOOG)

PIET.

Seg golle doet niet mee.

CHRIS.

Nee, voor ons is het eigenlijk nogal...

PIET.

Gelijk ?? Voor olle is het gelijk ?? Maar zegt dat dan hé. Dan is het juni. Onzen Tim vond die maand ook de beste en Penneke ook.

CHRIS.

Wenneke.

PIET.

Wenneke just ja. Hoe kom ik nu altijd op dat Penneke.

MEREL.

Dus zover zijn we al : juni is de maand.

Nu de vraag nog : tuinfeest, een feest binnen,

sjiek met lekkere franse keuken, of volkser breugeliaans met hespen en rijstpap... of... waar dat wij heel erg voor zijn hé Piet. : Op nen boot.

CHRIS.

Nee dat kan ik niet.

PIET.

Hedde het al eens gedaan.

CHRIS.

Ik kan er niet tegen.

PIET.

Hedde het al eens gedaan.

CHRIS.

Ik ben eens gaan eten op nen boot die stil lag aan de kade... Alles eruit... en in plaats van met de wind mee... ziede het beeleke.

PIET.

Maar op nen boot die vaart....

CHRIS.

Nee nen boot daar komt niks van.

WENNEKE.

(IS ONGEMERKT BINNENGEKOMEN)

Goeienavond iedereen.

PIET.

Hiersè, hier ons toekomstig schoondochterke sè

WENNEKE.

(ZE SPREEKT MET EEN IETWAT GEBROKEN STEM.

WAARDIG. ZE HOUDT ZICH STERK

Dat zal spijtig genoeg niet kunnen zijn.

Ik zal nooit uw toekomstig schoondochterke kunnen worden omdat ik uw dochterke ben.

(HET LACHENDE GEZICHT VAN PIET TREKT WEG.

IN EEN NIET BEGRIJPENDE FRONS)

MEREL.

Ik gaan iets aan mijn hart krijgen.

BOB.

Eum... Piet, zedde gij geïnteresseerd in speelfilms.

PIET.

Ik zien dat wel eens geire, als het ne goeie is.

BOB.

Ik heb een heel grote collectie DVD's, ge moet eens komen zien.

PIET.

Zo geïnteresseerd ben ik nu niet.

BOB.

Toch wil ik ze U laten zien.

PIET.

We zijn hier om over den trouw te klappen hé Bob.

BOB.

GA MEE MET MIJ ZEG IK !!!

(PIET TOTAAL OVERDONDERD GAAT MEE)

MEREL.

Bob gaat het Piet helemaal vertellen, ons huwelijk is gedaan. ik ben mijne Piet kwijt.

WENNEKE.

Maar ge ging toch zowiezo uiteen.

MEREL.

Nee,nee ik heb mijne goeie wil laten zien. IK laat Woepie uit, en ik heb plechtig beloofd dat er na dezen hond geenen niet meer komt.

Maar nu ben ik hem kwijt. Als hij te weten komt dat ik een kind heb afgestaan.

CHRIS.

Wij kunnen toch uitleggen hoe dat het gekomen is.

WENNEKE.

Hij zou het zowieso toch te weten zijn gekomen.

MEREL.

Dat is niet waar.

WENNEKE.

Ha nee, welke reden zoude gij dan aangehaald hebben om uit te leggen dat onzen trouw niet doorgaat.

MEREL.

Gaat ollen trouw niet door ?? Waarom niet ??

CHRIS.

Omwille van de kinderen.

MEREL.

Kinderen ? Welke kinderen.

WENNEKE.

De kinderen die Tim en ik gewild hadden.

MEREL.

Wat is er met die kinderen.

WENNEKE.

Die kunnen er nooit komen.

MEREL.

En waarom niet ?

WENNEKE.

Omdat halfbroer en halfzus geen kinderen mogen verwekken. Ze mogen zelfs niet trouwen.

MEREL.

(STILTE)

Maar golle zijt toch geen halfbroer en halfzus Tim is mijne zoon niet. Tim is de zoon van Piet.

(ALLE MONDEN VALLEN OPEN)

WENNEKE.

*(IS NOG NIET ZEKER VAN HAAR ZAAK EN
ONDERDRUKT HAAR VREUGDE)*

(LANGZAAM)

Zegt dat nu nog eens ??

MEREL.

Tim is de zoon van Piet en zijn eerste vrouw. Piet is weduwnaar geworden en hertrouwd met mij.

CHRIS.

Dus golle zijt stiefbroer en stiefzus.

MEREL.

(KNIKT POSITIEF)

WENNEKE.

Dus kunnen wij wel trouwen en kindjes hebben.

BOB.

Piet is flauwgevalen.

MEREL.

Toen ge hem zei dat ik Wenneke destijds had achtergelaten.

BOB.

Nee,nee van mijn DVD collectie.

MEREL.

(LOOPT SNEL AF RICHTING PIET)

WENNEKE.

Ik zal ne zak met ijs vullen voor op zijne kop.

(AF IN KEUKEN)

BOB.

Wette gij dat ook al van Piet zijne zoon, de Wim..

CHRIS.

Den Tim ?? Ja dat heeft Merel ons just verteld.

BOB.

En ons dochter ??

CHRIS.

In de zevende hemel.

BOB.

En gij ??

CHRIS.

Ook heel gelukkig.

BOB.

Dus den trouw gaat door.

CHRIS.

We worden één grote familie. Ene pot nat.

BOB.

En wij ?? Hebben wij het gehad.

(STILTE)

Weet ge dat die voetbal mij eigenlijk niks niet meer zegt.

(STILTE)

En de vuilbakken buitenzetten, onkruid uittrekken, plantjes water geven, koken,
naar de supermarkt gaan, ruiten kuisen
daar zit ik eigenlijk niks mee in

CHRIS.

En gaatjes boren, pluggen induwen en kaderkes omhoog hangen.

BOB.

Dat is voor u, ik ben niet zo zot van dat typisch vrouwelijk werk.

CHRIS.

(LACHT)

(KOMT OP HEM TOE EN KUST HEM)

TANGO MUZIEK KLINKT EN ZE DANSEN ENKELE PASSEN TANGO

D O E K.

Deurne, 6 september 2007

Vandaag overleed Luciano Pavarotti, beroemde Italiaanse Tenor.

Tijdens de maand augustus overleden:

Domien De Gruyter, acteur en gewezen directeur KNS Antwerpen.

Jos Brinck, Nederlands presentator en cabaretier

LEESEXEMPLAAR
frank.lambrecht1@telenet.be